

ÖNDER BAYSAL

- şiirler -

Yayın Tarihi:

18.2.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

ÖNDER BAYSAL (1974 -)

1974 Bingöl - Genç doğumlu olan şair - yazar önder BAYSAL Dicle Üniversitesi mezunu olup 13 yıl tiyatro oyunculuğu yapmıştır. Yakında piyasa çıkaracağı SEVGİLİYE MEKTUPLAR adlı eseri üzerinde çalışmalarını sürdürmektedir. Kendi deyimi ile yüreğinin konuşacağı bu eser çok kısa bir zaman sonra okuyucuları ile buluşacaktır.

Anımsıyorum Ama Korkuyorum

Anımsıyorum;
seninle yaşanan günlerin mutluluklarını,
Sana yaşattıklarımı
Anımsıyorum;
Acılarımı, kahroluşlarımı ve.....
bitişlerimi, tükenişlerimi
Anımsıyorum;
Hiç bitmesini istemediğim sevdami

Şu an burdasın hemencecik yanı başımdasın
Korkularım unutturuyor seni bana
Ve ben kaçıyorum senden
Anımsamalarım bitiyor, kaçışlarım başlıyor
Kendi yükselttiğim duvarıma çarpıyorum
Sesim çıkmıyor ama ben haykırıyorum tüm hayata

Şu an burdasın hemencecik yanı başımda
Güzelliğini hissediyorum
Kokun vuruyor alışkın tenime
ve sen burdasın.....
Ben nerede olduğumu bile hatırlamaktan korkuyorum

Bilmem ki sende yürüdüğümüz sokaklardan geçerken kokumu alıyor musun?
Bilmemki sende anımsıyor musun?
Yoksa sende mi korkuyorsun beni anımsamaktan.....

Seni unutamadım, beni anımsa....

ÖNDER BAYSAL

Aşk

Bakma öyle sessiz durduğuma
Yüreğimde fırtınalar kopuyor
Sebebi ne senin varlığın nede yokluğun
Sebebi benim sana duyduğum
Adını bile unuttuğum.....
AŞK.....

ÖNDER BAYSAL

Ay Işıldar Sesinin Titreliğinde

Yüreğindeki avuntulara bir bak
Sesindeki titreliğe.....
Ay ışıldar soğuk bedeninde,
Alır götürür seni hüznere
.....

Sadece sesini bilmek....
Yüzün meçhul ve ellerin karanlık.
Gece saçlı mısın yoksa güneş saçlı mı?
Deniz gözlü müsün yoksa çınar gözlü mü?
Bilinmezliğinin sırrı ve gizemi nerde saklı ?
Yoksa sesinde mi?
Ay ışıldar soğuk bedeninde,
Alır götürür seni hüznere
Sessiz buz gibi bir haykırış var oysa yaşama dair
Yüreğindeki avuntulara bir bak
Sesindeki titreliğe...

Ay ışıldar sesinin titreliğinde...

ÖNDER BAYSAL

Bir Dağ Düşün Birde Beni

Bir dağ düşün
yamaçlarında ceylan barındıran
Bir dağ düşün
keklik ötüşleriyle yankılanan
bir dağ düşün
zirvesindeki kar görüntüsüyle muhteşem olan
birde beni düşün
sevdanla sancılanan
acınla kıvranan
dertlerini ırmak yapıp akıtan
efkarını sislerin arkasına gizleyen
umutlarını başaklarda saklayan
bir dağ gibi düşün
yada bir ben gibi düşün
sen ulaşılmaz olan
bense sana ulaşmaya çalışan

ÖNDER BAYSAL

Gelişini Duydum Birde Işıl Işıl Gözlerini

Gelişini duydum, birde gidişini

.....
Ne gelişin eskisi gibiymiş, nede gidişin,
Ne gülümsemen, nede yüzün
Ne kokun, ne saçın, nede ellerin

Gelişini duydum, birde gidişini

.....
Ne soruşların eskisi gibiymiş ne konuştukların,
Ne adımı anışın(hiç anmamış bile olsan) nede sözcüklerin,
Ne sesin, ne rengin, nede nefesin

Gelişini duydum, birde gidişini

.....
Gözlerin.... evet; o ışıl ışıl gözlerin. hiç değişmemiş
Parlakmış, aşkı vuruyormuş gökyüzüne,
Gözlerin, ışıl ışıl gözlerin hiç değişmemiş

Gelişini duydum, birde ışıl ışıl gözlerini

.....

ÖNDER BAYSAL

Gün Gelir

Gün gelir aşıkların dili tutulur
Kalıverir sevgi sözcükleri yüreğinde
Gücü yetmez söylemeye utanır,korkar
Anlatırken derdini dağlara,anlatamaz sevdiğine aşkını

Gün gelir aşıkların dili tutulur
Biraz cesaret ver allahım der
biraz cesaret iki kelime için konuşayım,
derken;
Çözülür ayaklarının bağı
bağlanır olduğu yerde
derman kalmaz dizlerinde
seviyorum diyemez artık
kalbi dağlanır mecnun olur
yıldız olur kaybolur
(bir dostun şiiri)

ÖNDER BAYSAL

Hiç Olmayacak

Yalnızlıklarım hep özlemlerim oldu,
Özlemlerimse teker teker yalnızlığa dönüştü.
Unutamadıklarım oldu, sevmeden seviştiklerimde,
Umursamadan umut verdiklerimde.
Ama hep yalnızdım çünkü o yoktu
Hiç olmadı ve sanki hiç olmayacak gibi

Baharı unuttuğumda ne hatırlatanım vardı ne yaşatanım
Bu yüzden yeşermedi dallarım
Yüreğim küçücük kaldı
Kışı yaşadığımda yine kimse yoktu
Ayazlar vurdu kuruttu dallarımı
Her yaz binlercesi vardı
Çünkü yaz bendim, yaz benimdi
Kullanıldım,
Sevilmedim, yaşattım ama yaşamadım
Sevdim,ama hep eksikti bir taraflarım

Şimdi son kez ve onu seveceğim
Ö nerde mi ?
Bende bilmiyorum;
Belki çok yakınımda, belki çok uzaklarda, belki var
Belkide hiç olmayacak....

ÖNDER BAYSAL

Kısacası..

Sana yüreğimden bir demet çiçek sunuyorum;
Daha yeni yeşerttim bu çiçekleri,
Dün yoktular.....
Artık hep olacaklar;
Şevgiyle sulanıp
Özleminle büyüyecekler.....

ÖNDER BAYSAL

Mahsum Sevgim

En büyük yalnızlığımdın;
Hep seni özledim.
En büyük destanımdın;
Hep seni okudum.
En büyük sevincimdin;
Hep seni yaşadım.
En büyük nefretimdin;
Çünkü hep seni sevdim....

ÖNDER BAYSAL

Sevgiliye Mektup (1)

Tüm Sevdamla, Tüm Hasretimle ve Tüm Umutlarımla Yüreğimden Yüreğine Merhaba
GÜLÜM...

Kaç zaman geçti aradan ve ben hala sana aşığım, kim bilir kaç zaman daha geçecek ve ben sana hala aşık olacağım. Gözlerimin gözlerine değdiği an fırtınaların oluşturduğu hortumla sürükleniverdim yüreğine. Sıcak bir yürek hoş bir sevda karşıladı beni. Umut oldu özgürlük türkülerime. Çünkü senden önce sevdanın tutsağıydım ben. Şimdi özgür bir sevdalıyım.

Saçımda ki tüm aklara senin adın yazılmaya başladı sonraları. Onlarda benim gibi seninle yaşlanmak istiyordu. Avuçlarımda da sen vardın artık. Göz bebeklerimde, tenimde, terimde, tüm hücrelerimde de sen vardın. Gece rüyalarımında, gündüz daldığım her anda, baktığım her yerde sen vardın. Tutuğum kalemde, yazdığım yazıda, anlattığım her hikayede sen vardın. Aldığım nefeste, taşıdığım bedende sen vardın.

Bir tek bende değil yaşamın her yerinde de sen vardın. Azrail'in atasında, Cebrail'in yazısında, Mikail'in baharında, İsrail'in sûrasında sen vardın. Muhammed'in sevgisinde, İsa'nın çarmığında, Musa'nın dilinde, Davut'un gazelinde de sen vardın. Gülün renginde, bülbülün dilinde, ağaçların kökünde, bulutların yağmur tanelerinde de sen vardın. Sen her yedeydin.

Sen bendeydin, sen benimdin....

Bu, sevda.....

Bu, ölümsüz sevda.....

Her geçen zaman diliminde sana olan düşkünlüğüm sana olan sevdam artıyor. Sen vazgeçilmezimsin. Sen ölümüksün ve sen doğduğum günüksün. İyi ki varsın, iyi ki benimsin.

Sana söylenecek ilk söz ve son söz;

SENİ ÇOK SEVİYORUM GÜLÜM...

SEVGİ GÜNEŞ IŞIĞI KADAR ETRAFINDA BOL OLSUN VE SENİ SONSUZA DEK SARSIN.

Sevgiyle kal.....

Sevginle kal.....

Sevgimle kal.....

ÖNDER BAYSAL

Sevgiliye Mektup (2)

Tüm Sevdamla, Tüm Hasretimle ve Tüm Umutlarımla Yüreğimden Yüreğine Merhaba
GÜLÜM.....

GEÇENİN ARDINDAN....

Üşüyorum, üşüyorum hem de çok üşüyorum. Parçalanmışlığımın ardındaki garip ürperti gibi, odama sızan ışık gibi, yaşamıma giren insan gibi....

Coşkuluydum, inançlıydım, korkaktım, sevgisizdim, sevgiliydim. Yaşamın içinde hayat kadar acımasız, hayat kadar karanlık, hayat kadar gerçekçiydim.

Kendimi bulma çabasında, kendimi yitirdim, güzeli bulma sevdasına elimdekilerden oldum. Bir çocuk saflığı ile çaldım kapıyı; sabırsızca, ısrarla, kimsenin açacağını bilmeden çaldım. Açılmayacağına olan inancımınla çaldım kapıyı.... Ve birden açıldı kapı; korku kapım, dehşet kapım. Oysa açılacağını düşünmeden çalmıştım. Korktum, acizleştim, panikledim, kimsenin açacağını düşünmediğim için çaldığım kapıdan hızla uzaklaştım. Bir anlıktı, bir sigaranın yanması gibiydi, yudum yudum ama hemencecikti.

Yaşam kapı aralığı kadardı. Ne ben onu içeri davet edebildim nede o benim elimden tutup aydınlığa çıkardı. Bizi bu kadar çeken ve bizi bu kadar uzaklaştıran neydi. Kimse kendi gerçekliğinden korkmuyordu. Ben bütün yaşamışlığıma rağmen senin gerçekliğinden korktum, sende benim gerçekliğimden! .

Saatlerce bakabilirdim gözlerine gökyüzüne bakar gibi, tutardım yıldızlarını, sarardı gözlerim Ay'ın gecenin karanlığını sardığı gibi tüm dünyayı sarardı.

Beklenmedik bir anda gelir ya kimi çocuklar. Bizde öyle işte beklenmedik bir anda....

Hoşuma gidiyorlarda kaldık....

Sözlerin acizliği karşısında gözlerle konuştuk. Bilir misin? gözleri konuşuran yürektir, ışığını besleyen sevgidir. Hesapsız sorgusuz olacaktı. Sona geldiğinde soru yağmurlarıyla pişmanlıklar içinde kıvranacağımı düşünmüştüm. Oysa bunlar olmadı, bir yürek acısı aldı yerini. Yüreğim acıyor, bir yara gibi, gittikçe derinleşen, genişleyen bir yara gibi....

Gözlerine bakmaktan korkuyordum., gözlerinde sesimdeki yaşamamışlık çarpıyordu kulaklarıma.

Senden biliyorsun dünya bir oyun sahnesidir ve bizler birer oyuncu.

Seninle pişmanlık dosyamı kabartmadığım için mutluyum. Tiyatro sahnesindeki perdeler açılır ve kapanır, yaşam akıp gidiyor.

Dünya sular altında kaldığında nasılda ararız umut teknesini, gün yüzüne çıkmak için, yaşamak için; çok yaşamakta değil kastım, tek bir gün fazla yaşamaktadır kastım. O zaman an'lar önem kazanır insan yaşamında. Savaştan çıkan bir savaşçının, barışın ilk an'ını soluması gibi, özgürlüğü tattığı ilk an gibidir yaşamdaki an'lar. Hayat bir ırmaktır ve ırmak durmadan akar, durmadan taşır, durmadan hayat verir; Tabiatı dengeler. Ne yazık ki aynı ırmaktan iki defa yıkanılmaz. Belki de güzel olan bu, belki de keşkelerle dolu hayatımızın keşkeleri buradan çıkmıştır; geri dönülmezlik

Şunu biliyorum ki hayat bir ırmaktır ve biz bu ırmağın içindeyken eğilip te bir bardak su almayız. Yaşamın farkına vardığımızda tüm kabımızla kacağımızla dalarız ırmağa... Ama nafi; ne kap kacağımızın çokluğu, nede akan suyun soyluluğu bize geride bıraktıklarımızı yaşatamaz.

Taşıyamamışlığımızla, çaresizliğimizle batıyoruz, yaşamdaki nokta gibiyiz. Geceler boyunca gökyüzüne yükselen dünyanın en güzel ezgisi gibi bahanelerimizle nasılda avutuyoruz benliğimizi, acılarımızı nasılda hafifletmeye çalışıyoruz.

Dağların doruklarındaki sis buğusu gibiydi elimi tuttuğun gece. Yüzün belirsiz, kimliğin meçhul. Sadece ellerinin sıcaklığı vardı tüm bedenimde. Hüznü başucuma, acıyı göz yaşarımla akıttığım an, yüreğime damlattığın damlacığın titreşimiydi gizem. Belki

umudu, belki umutsuzluğu yaşatacak bir gizemdi. Önemli değildi ne olduğu, nereye, kiminle gittiğim. Tüm güzelliği ile peşinden sürükleyivermişti işte. Dağlardaki buğulu puslu gizemi izlemenin mutluluğuyla parılıyordu gözlerim.

Belirsizliği bilmeden, belirsizliği aralamadan belirsizliği yaşamak. Anlamama çabasını önüne katarak, bir yaşamayı anlamaya çalışmak. Tezatlığı, çelişkiyi yaşamak. İstemediğin halde tanımak. Yaklaşmak, yakınlaştıkça kendinden uzaklaşmak. Bu tuhaflığa bir ah çekmek geliyor içimden... Bir ah....

Kaçmak zormuş yaşamdan, hele kendinden kaçmak daha da zor. Bütün bunları yaşamam değildi güzel olan. Güzel olan senin orada oluşundu. Seni şiir tadında düşünmek güzeldi, elimi tutuşun güzeldi, kendini bana hissettirmen güzeldi. Yüzümü avuçlarken, Dünya'yı avuçlamışsın gibi hissettirişin güzeldi. Güzel olamayan çarptığın duvardı. Sorular sorduran, cevaplar isteyen duvar. Basitti cevabı çok basit... Basitlikler geliştiriyor ya insanı.

Bunu unutma ki insan sadece kabul ettikleriyle değil, reddettikleriyle de vardır. Reddettiklerimizdir hayatımıza renk katan, bize güzellikler yaşatan. Çölde kana kana su içmek gibidir, çölde nergis koklamak gibidir reddettiklerimiz, imkansızlıkların gerçekliğidir.

Geceleri yaşamın anlamı nasılda değişiyor, yalnızlıkların kuytusunda.... Geceler nasılda acımasızdır., nasılda sorgucudur. Sorgucu geceler kalır bir köşede tanyerinin ağarmasıyla, ışıklar yükselir, yürekler coşar, umutsuzluklar umuda dönüşür. Dünyaya hakim olur Eros. Fırtına öncesi sessizliğin; aslında hoyratlığı, hırçınlığı, dehşeti, şiddeti öfkesi nasılda yağmur sonrası dinginliğe bırakır yerini... Ama ne güzeldir dinginliği yaşamak kadar hırçınlığı, dehşeti, korkuyu yaşamakta. Korkumu seviyorum, hüznümü sevdiğim gibi....

Yüksekten uçuyorsun, bir Martının masmavi gökyüzünde en uzağı görmek için yükselişi gibi yükseliyorsun. Ama olmuyor değil mi? . Çarpıyorsun yükselttiğin duvara ve canın acıyor. Karşı çıkışlarını duyar gibiyim. Duvara çarparken duyduğum ses gibi duyuyorum. Buz gibi sessiz dinleyişler başlıyor. Hıçkırıkların sesi melodi gibi yükseliyor, derinleşiyor, yüreğimde ki yaşam kahkahaları gibi....

Bir ressamın, fırça darbeleriyle renklerini özlerinden kopardığını düşünürüz. Oysa diğer renklerle birleştirip, evrene yeni bir renk, yeni bir boyut kattığını sonradan, belki de çok sonradan görürüz. Belki de hayatımızdaki yeni evrelere fark ederiz bunu. Ama gerçek olan hiçbir şeyin özünü yitirmeyiş, özüne yenilikler katarak kendini biçimlendirmesidir. İlk gün ki çocuk saflığımızdır, ilk gün ki çocuk temizliğimizdir ve ilk gün ki çocuk mahcupluğumuzdur bizi biz eden, yitik çocuklar olmayışımızdır her şeyden önce.....

Sevinçlerimde umut vardı, üzüntülerimde umut. Gün oldu sevinçlerimle besleyip büyüttüm umudumu, gün oldu üzüntülerimle sararttım umudumu. Ama onlar hep vardı. İlkbaharımın coşkusunda, sonbaharımın hüznünde vardı. Kavuran yaz sıcaklığında, alabora eden şiddetli kışımında, hep bir yerlerde....

Güzeldi.....

Çok güzeldi....

Sıcaktı....

ÖNDER BAYSAL

Sevgiliye Mektup (3)

Tüm Sevdamla, Tüm Hasretimle ve Tüm Umutlarımla Yüreğimden Yüreğine Merhaba
GÜLÜM;

Sevmelerimi bilirsin, sana olan düşkünlüğümü de...

Peki ya özlemlerimi bilir misin? Dinle o zaman...

Seni özlemek, yanardağdan püsküren lavların toprağı eritmesi gibi içimi eritir...

Seni özlemek, dipsiz bir kuyuda kaybolmuşum hissi verir...

Peki ya seni düşünmek;

Tiryakisi olduğum çayımı ve sigaramı yudumlarken seni düşünürüm. Çayımınla içer, sigaramla yudumlarım seni vücudumun en derin hücrelerine. Her yudum ayrı bir tat, her yudum yeni bir zehir yumağı gibi oturur içime. Tat; seni düşünürken yüzünün hilali.

Zehir; sana duyduğum özlemin ızdırabı ...

Şimdi düşünüyorum da güneş olmazsa gölgelerde olmazdı... Sen benim güneşim, sevdam ise gölgemiz... Her gece batarken özlemlerini yüreğime çakıp, sevdamı içime gönderen güneşim... Ardından derinleşen bir sancı. Özlemlerle dolu, senle dolu bir sancı.

Seni özlemenin seni düşünmenin yüreğimde açtığı meydan muharebesi. Kazanan hep özlem... Kaybeden, geleceğın günü bilmeden bekleyen ben...

Sevgi güneş ışığı kadar etrafında bol olsun ve seni sonsuza dek sarsın....

Sevgimle kal...

Sevginle kal...

Sevgiyle kal...

Hoşça kal.....

ÖNDER BAYSAL

Sevgiliye Mektup (4)

Tüm Sevdamla, Tüm Hasretimle ve Tüm Umutlarımla Yüreğimden Yüreğine Merhaba
GÜLÜM

“Yaşlı Çınarla Azgın Kasırganın Savaşından Yaşlı Çınar Galip Geliyorsa Sebebi; Toprağın Çınara Olan SEVDASIDIR”

Yoksa çınarda mı sevdalıdır toprağa. Çınar sevdalı olmasaydı toprağa, salar mıydı köklerini toprağın yüreğine...

Yoksa toprak mıdır çınara sevdalı olan; öyle olmasaydı sıkı sıkı tutar mıydı çınarı köklerinden. Azgın kasırgaya karşı dimdik tutar mıydı çınarı...

Ben çınar, sen toprak... Sıkı kavra köklerimi... Çünkü onları yüreğinin derinliklerine saldım...

Bak sana bir şey anlatacağım. Belki duymuşsundur bu hikayeyi... Birde benden dinle... kim bilir belki de benden dinleyince anlamına anlam katılır...

Bir delikanlı varmış. Utangaç, sessiz, sakın bir delikanlı. Babasını on yıl önce kaybettiği trafik kazasından beri annesi ile yaşamış.

Bir gün yoldan geçerken yeni açılan bir CD dükkanı dikkatini çekmiş. Vitrinden içeri bakarken gözleri kasiyer kıza düşmüş. Yüreğine ise kor ateşler...

Aşık oluvermiş tezgahtar kıza. Her gün aynı saatte CD dükkanının önüne gidip izlemeye başlamış kasiyer kıızı.

Annesi oğlunda bir tuhafılık olduğunu ilk günden anlamış. Beklemiş belki kendi açılır diye. Ama delikanlı utangaç olduğu için açamamış konuyu. Anne yüreği dayanır mı hiç. Almış oğlunu karşısına ve sormuş: “Neyin var oğlum”..

Delikanlı başlamış anlatmaya. Hiç tanımadığı halde yere göğe sıdıramamış tezgahtar kıızı. Annesi de oğluna yarın git ve konuş onunla demiş.

Sabah delikanlı evden çıkıp doğruca CD dükkanına gitmiş. Gözleri kızın gözlerine değince dili tutulmuş. Bir film CD si satın alarak uzaklaşmış dükkandan. Sonraki gün, bir sonraki gün hep aynı şey yaşanıyormuş. Delikanlı konuşmak için girdiği CD dükkanından bir film CD si alıp, konuşmadan çıkıyormuş.

Bir gün aklına yeni bir fikir gelmiş. Dükkana gidip bir film CD si isteyecek, tezgahtar kız film CD sini getirmeye gidince telefon numarasını yazdığı notu kasanın dibine ilıstırecekmış. Dediğini aynen uygulamış.

Eve döner dönmez oturmuş telefonun baş ucuna ve kasiyer kızın aramasını beklemiş.

Günler geçmiş. Acı bir yılan gibi çöreklenmiş yüreğine. Ama nafile. Kasiyer kız aramamış. Acısına daha fazla dayanamayan delikanlı hastalanarak ölmüş.

Acılı anne oğlunu toprağa verdikten sonra eve gelmiş. Oğlunun odasına gitmiş. Gömleklerini öpüp koklarken, dolabında hiç açılmamış olan film CD lerini görmüş. Ve başlamış onları tek tek açmaya. Her açtığı CD den tezgahtar kızın yazdığı notlar süzülüyormuş yere doğru:

“ Merhaba. Kaç zamandır vitrinin önünde görüyorum sizi. İçeriye girince bir heyecan kapladı yüreğimi”

“ Notuma bir cevap yazmadınız, yoksa beğenmediniz mi beni? ”

“ En azından beni bir kere olsun arar mısınız? . Telefon numaram.....”

“ Her gece deliler gibi düşünüyorum sizi. Ne olursunuz arayın beni.”

“ Aşık oldum size ne olur anlayın beni”

“ Bu size vereceğim son Film CD si. Aramazsanız beni. Bu gece kıyacağım canıma..”

İki dev yürek bir sevda uğruna yitip gitmişti. Kocaman bir sevda. Yaşanamayan, ama kocaman bir sevda uğruna...

Kim bilir belki de sevdayı sevda yapan, sevdayı bu kadar yücelten erişilmezliğidir.

SEVGİ GÜNEŞ IŞIGI KADAR ETRAFINDA BOL OLSUN VE SENİ SONSUZA DEK SARSIN...

Sevgiyle kal...

Sevgimle kal...

Sevginle kal...

Hoşça kal...

ÖNDER BAYSAL

Sevgiliye Mektup (5)

Tüm Sevdamla, Tüm Hasretimle ve Tüm Umutlarımla Yüreğimden Yüreğine Merhaba
GÜLÜM ...

Gök kuşağının sekizinci rengiyim ben, hiç görünmeyen yada keşfedilmeyen ...

Sensizlik ah sensizlik...

Duvarımda karmaşık kelimeler...

Adınla başlayanlar mı? dersin...

Seni hiç tanımayanlar mı? ...

Tıpkı benim gibi sana yabancı olanlar mı? ...

Acı of... of... çok acı..

Sevdaya dair, acıya dair küçük bir öyküm var yeni yazdığım...

Acıma dair bir öykü...

Çektğim acının büyüklüğüne dair...

.....

Her sabah aynı durakta binermiş genç kız minibüse...

Şoför her sabah aynı heyecanla yanaşmış durağa...

Kimi sabahlar bozuk para, kimi sabahlar tüm para uzatmış genç kız ve her zaman aynı durakta iner işine gidermiş...

Şoför yanık...

Şoför aşık ölesiye...

Her gece uyumadan önce Allah'a dua edermiş bir an önce sabah olsun diye...

Alev alev gözlerini, ateş saçlarını, nehir kokularını hissetmek için genç kızın...

Kız minibüse bindiğinde çalarmış kaset çalar Onur Akın'dan "seviyorum seni" yi.

"Ekmeği tuza banıp banıp yer gibi

Geceleri ateşler içinde uyanarak

Ağzımı dayayıp musluğa su içer gibi" ...

Dikiz aynasını da kızın oturduğu koltuğa göre ayarladı mıydı değmeyin keyfine...

Bir sabah kızın eli eline değmişti de hiç aklından çıkmamıştı...

Ne zaman aklına gelse çapkın bir gülümsemeye bakıyordu aynadan kendine...

İşte o an dünyanın en mutlu insanı oluveriyordu...

Aslında kız da boş değildi bizimkine...

Çaresizlikten olmazsa hiçbir zaman bozuk para uzatmayacaktı sırf para üstünü almak için...

Fakirdi...

Anne de hastaydı...

Baba içip içip yıllar önce bir aracın altında kalıp can vermişti...

.....

Ama o da aşıktı şoföre..

Bir sabah para yerine bir kağıt parçası uzatıverdi delikanlıya...

Az daha kaza yapacaktı heyecandan...

Akşam eve gidinceye zor sabretti...

Tane tane defalarca okudu...

Mektupta bir çay bahçesinin adı, görüşme saati ve bir dünya umut vardı...

İyi ama minibüsü kime bırakacaktı...

Kardeşi vardı ehliyetli ama birazda acemi...

Aylarca umutla beklediği sevdası ile buluşacaktı yarın sabah...

Daha fazla düşünmesine gerek yoktu...

Kardeşine verdi anahtarı " yarın kaptan sensin" dedi...

Biraz ürkekti...

Ama sevdası her şeye değerdi...

Sabah dakikalarca aynanın karşısında oturup kendince provalar yaptı...

Söze nasıl başlamalıydı...

Neler söylemeliydi...

" Merhaba ben Kemal, arkadaşlar Fırtına Kemal derler"...
Yok yok. Arkadaşlarından hiç söz etmemeliydi. Nede olsa çapkın bilinirdi. Bu düşünce onu tedirgin etmeye yetti...
Kardeşi çıkarken de sıkı sıkı tembihlemeyi de ihmal etmedi...
Arabayı yavaş ve dikkatli kullan diye...
En güzel, kendisine en çok yakıştırdığı kıyafetleri giydi...
Birazda hoş koku sürüp, kızın beklediği yere gitti...
Ama kimse yoktu...
"Daha gelmemiş" dedi kendi kendine...
Bir masaya oturup taze bir çay söyledi...
Heyecandan elleri titriyordu...
Dakikalar geçti kız gelmedi...
Sonra saatler, hala yoktu...
Kalktı, eve doğru yürümeye başladı...
Yürürken bir taraftan nedenlerle, diğer tarafta iyi niyetli bahanelerle boğuşuyordu...
Belki de iş yerinden izin alamamıştı...
"Sabah olunca nasıl olsa öğrenirim" diye mırıldandı, ardından yüzünde tebessümle yürümeye devam etti...
Umutluymuştu...
Ama caddeye varınca ilk duran minibüs şoförü ona acı olayın haberini verdi...
"Kardeşin kaza yaptı" dedi...
"Hastanede" dedi...
Dünyası durdu...
Güneş bile o an bulutların arkasına saklandı...
Tün dünya derin bir sessizliğe büründü...
Çıt çıkmıyordu...
Adeta hayat dondu...
Arkadaşının sesiyle irkildi...
"Durumu iyi hadi atla seni hastaneye götürüyüm" diyordu...
Bindi ve gitti...
Kardeşine ilk gözü değdiği an mutluluk sardı içini...
Durumu çokta kötü değildi...
Konuşabiliyordu...
Sarıldı...
Ağladı mutluluktan...
Allah'a defalarca şükür etti...
Sarılı kaldığı her dakika mutluluk göz yaşlarına "Allah'ım sana şükürler olsun" sözcükleri karışıyordu...
O sırada içeri iki polis girdi...
" Cenk, ifadeni almaya geldik" dediler...
Abisi "tabi memur bey buyurun" dedi...
"Hızla çarptığın durakta, bekleyen üç kişinin ölümüne sebep oldun. Bize olayı anlatır mısın?"
Cenk viraja hızlı girmişti. O yüzden durakta bekleyen üç kişiyi ezip duvara vurmıştı...
Bir an istem dışı abisi "hangi durak" diye soruverdi...
Sanki içine doğmuştu...
Cevapla birlikte kendini morgda bulmuştu...
Kız oradaydı...
Alev gözleri kapalıydı...
Ateş saçları kana bulanmıştı...
Ama hala nehir kokuyordu...
Nehir kokuyordu...

Nehir kokuyordu...
O kokuyu ölünceye dek unutamadı...

.....
İşte böyle. Acının en büyüğünü anlatmaya çalıştım sana ...
Yıllar geçse de, seninle hiç olamasam da, özleminle yanıp tutuşsam da, nehir kokunu
asla unutmayacağım.
Dedim ya ben Gökkuşağının sekizinci rengiyim...
Keşfedilmeyen...
Ama heyecanla bekleyen...
Sevgi Güneş Işığı Kadar Etrafında Bol Olsun ve Seni Sonsuza Dek Sarsın...
Sevgimle Kal...
Sevginle Kal...
Sevgiyle Kal...
Hoşçakal....

ÖNDER BAYSAL

Umudum

Kışı yaşarken; içimi ısıtan sıcaklığım
Yazı yaşarken; serinliğim
Sonbaharda sararan yapraklarım arasında yeşeren dalım
Kısacası İLKBAHARIM olurmusun ?

ÖNDER BAYSAL

Üzülüyorum Ama

Ben unutmayı severim unutmayı isterken özlemeyi severim.
Senin aşktan anlamadığına inanırdım benimle olmadığın bir yağmur akşamında ve
şenin benimle olmanı özlerdim.
Özlerdim, özlerdim, özlerdim su gibi akıp giden zaman dilimlerinde, sonra rüyaya dalar
seni görmeyi özlerdim
Ben bir çok kez özledim ama seni özlediğim kadar kimseyi özlemedim.
Şimdi bana verdiğin saçını saklamakla meşgulüm, özlemim giderek artmakta
Keşke, keşke bir martı olsam, bir serçe olsam, keşke bir yaprak olsamda senin eridiğin
toprağa düşsem, bende erisem, erisem, özünle birleşsem ve tekrar tek olsak.
Dedim ya özlüyorum, özlüyorum işte sana olan aşkım bitmiyor.
Zaten akşam olmasa seni özlemezdim.
Yok, yok ben sana aşığım
Aşığım dedim ya seni seviyorum
Seni seviyorum!
Seni seviyorum!
ama; özlüyorum

ÖNDER BAYSAL

Yüreginin Dikenlerinde Kanamak İstedim

Bir serap gibiydin, bir gözüktün bin kayboldun
Ufukta yine karanlık var....
Bir masal gibiydin, bir vardın bin yoktun
Oysa ben;
Yüreginin dikenlerinde kanamak istedim

Gökyüzündeki en parlak yıldızımydın
Kaydın gittin, fakat bitmedin
Nergizimdin koklayamadığım
Oysa ben;
Yüreginin dikenlerinde kanamak istedim

Ufuktaki kara parçasıydın
Mutluluğunu yaşayamadığım
En susuz anımda çeşmeydin
Doya doya içemediğim
Oysa ben;
Yüreginin dikenlerinde kanamak istedim

Yüreğim senin, dikenler senin....
Oysa ben... sadece;
Yüreginin dikenlerinde kanamak istedim

ÖNDER BAYSAL